

INTERVIEW | MARC CLAES, beeldend kunstenaar

Tot 21 maart loopt in het cultuurcentrum van Maasmechelen de tentoonstelling 'I like the sea' van multimedialkunstenaar Marc Claes (48).

'Kunst om te choqueren hoeft voor mij niet'

VAN ONZE MEDEWERKER

RUDI SMEETS

MAASMECHELEN | 'Wil je een koffie?' Prompt springt Marc Claes op een skateboard en rijdt als de wind naar de cafeteria. Een kunstenaar die zich op die manier door een exoruimte verplaatst, het is geen alledaags gezicht. Een kennismakende blik op de tentoonstelling maakt meteen duidelijk dat er een verband is tussen een van zijn hobby's - skaten - en zijn artistiek werk. Tegen een wand staan drie zelfgebouwde skateboards, die beelderd zijn met tribale tekens. Op een indrukwekkende houten sculptuur in de vorm van een spin (of is het een bloem?) staan gelijkaardige figuren. Hij maakte die in 2006 voor galerie Annette De Keyser in Antwerpen, waar hij jaren woonde en werkte.

Nu verdeelt hij zijn tijd tussen zijn hometown Boekt, een deelgemeente van Heusden-Zolder, en een dorpje in het noorden van Spanje. Hij kocht daar een boerderijtje en voelt er zich naar eigen zeggen perfect gelukkig. 'Vanuit mijn woonkamer zie ik de zee en de bergen. Aan de ene kant van mijn huisje kan ik surfen, aan de andere kant snowboarden. Ik ben de eerste inwijkeling en werd met open armen ontvangen. Als er wat te vieren valt, word ik altijd uitgenodigd. Dat gebeurt nogal vaak. Soms verzinnen ze een heilige om te kunnen feesten, denk ik. (lacht) In de kerk staat de pastoor te dansen met een Gucci-zonnebril op zijn neus en iedereen doet mee.'

Collages

Marc Claes studeerde schilderkunst aan Sint-Lucas in Gent en vervolmaakte zich acht jaar na het behalen van zijn diploma aan het Hoger Instituut voor Schone Kunsten in Antwerpen. Sindsdien exposeerde hij zowel in eigen land als in het buitenland, van Maastricht tot China. Zijn oeuvre bestaat niet alleen uit houten sculpturen, maar ook uit muurgrote collages van zijn eigen tekeningen, die getuigen van precisie en technische vaardigheid. Twee ervan behoren tot de collectie van het SMAK in Gent en zijn nu te zien in Maasmechelen. Inspiratie haalt hij vaak uit zijn langdurige reizen. Met een tot mobilhome verbouwde bestelwagen reisde hij vier jaar vrijwel onafgebroken door Frankrijk, Spanje, Portugal en Marokko. Hij verbleef ook drie keer een half jaar in Zuid-Afrika. 'Daar kon ik naar hartenlust surfen langs Jeffrey's Bay, het beste *point break* (de golven worden gebroken door een rots of landtong, red.) ter wereld. Een unieke ervaring.'

Wat maakte van u zo'n fervente avonturier? De ongebondenheid van de kunstenaar?

'Rond mijn twintigste ben ik een tijdje

Marc Claes: 'In Spanje verzinnen ze soms een heilige om te kunnen feesten, denk ik.' © rs

vrij ernstig ziek geweest. Toen ik genezen werd verklaard, wist ik: ik moet het leven vieren. Ik wilde surfen op de hoogste golfen, in Namibië de woestijn tegen de zee zien komen, intens genieten van het gezelschap van boeiende en warme mensen. Dat is me tot nog toe aardig gelukt. Ik heb geleefd tegen 400 per uur en dat probeer ik nog steeds te doen. Kunst hier graag en wil stokoud worden. Kunst is een onderdeel van mijn geluk, net zoals lesgeven. Aan de academie van Heusden-Zolder geef ik schilderen en projectatelier aan volwassenen.'

Zat dat artistieke er al op jonge leeftijd in?

'Inderdaad. In het basis- en secundair onderwijs zat ik tijdens de les altijd te tekenen. Dat *menneke kun je maar met één ding stil krijgen: met kleurpotloden*, zei mijn moeder. Als ik iets anders deed, verveelde ik me. Tijdens een gezelschapsspel begon ik vals te spelen om het voor

mezelf een beetje aangenaam te maken. (lacht) Die passie voor tekenen is nog gegroeid door te reizen. Mijn kunstpraktijk kreeg een boost op een Baskisch strand.

Ik zag een wandelaar en begon te tekenen. Ik had alleen inkt en een penseel bij me. Ik werd ook strandjutter. Ik kwam altijd met een overladen bestelwagen terug. Daarin zaten dan bijvoorbeeld de bodems van drie Portugese vissersbootjes, waarmee ik thuis aan de slag ging.

'Als ik niet tekende, verveelde ik me. Tijdens een gezelschapsspel begon ik vals te spelen om het voor mezelf een beetje aangenaam te maken'

Mijn stil verzet tegen de wegwerpmat-schappij, zou je kunnen zeggen.'

Vindt u dat u als kunstenaar een boodschap moet verkondigen?

'Daar heb ik nog altijd geen eenduidig antwoord op. We gaan heel kwistig om met onze planeet, maar ik weet niet of ik mijn mening moet opdringen. Kunst om te choqueren hoeft voor mij in ieder geval niet. Ik wil graag mooie dingen maken. Ik laat me verwonderen door de natuur, door mensen, door gevonden voorwerpen. Die verwondering probeer ik vorm te geven in een kunstwerk. In de artistieke wereld is het niet voor iedereen vanzelfsprekend om de schoonheid te dienen, maar ik heb er helemaal geen probleem mee dat iets esthetisch en decoratief is.'

I like the sea, 21 januari-21 maart - gratis toegang (zondag gesloten) - Koninginnelaan 42, Maasmechelen